

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/135/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812206677
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7812206677.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, proti žalovanej R. X., R., C. X, o zaplatenie 439,91 € istiny s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku 12C/115/2012-129 z 3.10.2012 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 145,23 € a úrok z omeškania 102,78 € za obdobie od 24.9.2009 do 7.6.2012, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšujúcej časti žalobu zamietol a náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z účastníkov konania, ani vedľajšiemu účastníkovi.

V odôvodnení, o. i. uviedol, že so žalovanou komunikoval písomne, pretože sa zdržuje dlhodobo v zahraničí, že žalovaná v súvislosti s uznaním záväzku uviedla, že listinu Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach skutočne podpisovala, túto listinu považovala za dohodu o splátkach úveru, nie za uznanie dlhu, jednoznačne však uviedla, že súhlasí so zaplatením primeranej výšky úveru a zaplatením zákonného úroku z omeškania, pretože úver čerpala a chce si splniť svoju povinnosť, nesúhlasila však s celkovou výškou peňažného záväzku, uvedeného v tejto Dohode vo výške 2 206,80 €, ktorá v seba zahŕňala nielen istinu, ale aj vysoký úrok z omeškania. Ďalej uviedol, že 18.9.2012 vedľajší účastník oznámil vstup do konania na strane žalovanej, súčasne požiadal o doručenie žaloby a jej príloh, po doručení žaloby a jej príloh, vzniesol námietku premlčania, pretože úver bol zosplatnený 30.10.2008 a žaloba bola podaná na súd 13.7.2012 a v písomnom podaní navrhol, aby sa k podaniu vyjadrila žalovaná, najmä k vznesenej námietke premlčania. Konštatoval, že žalovanej doručil vyjadrenie vedľajšieho účastníka prostredníctvom elektronickej pošty 1.10.2012, že vzhľadom na krátkosť času do termínu pojednávania, sa žalovaná vyjadrila telefonicky, trvala na svojom písomnom vyjadrení, ktoré mu bolo doručené elektronicou, námietku premlčania neakceptovala, chcela zaplatiť dlh voči žalobcovi titulom vyčerpaného úveru, avšak vo výške, ktorá je v súlade so zák. Vykonaným dokazovaním považoval za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli 24.10.2007 Zmluvu o úvere, na základe ktorej bol jej poskytnutý úver 37 494 Sk (1 244,58 €), s dohodnutou výškou splátok 1 512 Sk (50,19 €), že úver mal byť splatený v 36 mesačných splátkach, že pripojená platobná história k uvedenej zmluve za obdobie od 24.10.2007 do 24.9.2009 nasvedčovala tomu, že žalovaná čerpala úver, avšak nevykonala počas uvedeného obdobia riadne a včas dohodnuté platby, za dané obdobie zaplatila 5 497 Sk (182,47 €), po podpísaní Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, vykonala ďalšie úhrady v celkovej sume 1 089 €, že napriek vstupu vedľajšieho účastníka, ktorý vzniesol námietku premlčania, potvrdila, že uznáva len oprávnený nárok žalobcu, ktorý nie je v rozpore s právnymi predpismi, a to len do výšky istiny, bez neprimeraného úroku z omeškania a zmluvnej pokuty (ďalej len pokuta), že nevzniesla námietku premlčania a ani nevyjadrila súhlas so vznesenou námietkou premlčania a z toho dôvodu neakceptoval námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom. Poukázal na to, že v danom prípade ide nesporne o spotrebiteľský úver, na

základe ktorého sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej peňažné prostriedky, že zmluva o úvere je upravená ako právny inštitút v Obch. zák., ale vzhľadom „k tomu“, že v tomto prípade „sa jedná“ o spotrebiteľský úver, tento záväzkový vzťah sa riadi príslušnými ust. zák.č.258/01 Z. z. o spotrebiteľskom úvere v znení neskorších predpisov a príslušnými ust. § 52 a n. O. z. Vychádzajúc z § 52 ods.1,2,3,§ 53 ods.1 a 4 a § 54 ods.1,2 O. z. (ich znenie citoval), pri posudzovaní nároku žalobcu, sa podľa § 53 O. z. zaoberal podmienkami zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uzavretej medzi účastníkmi konania. V rámci toho skúmal, do akej miery možno považovať podmienky uzavretej zmluvy za prijateľné, resp. neprijateľné a, či je ich možné hodnotiť ako rovnovážne podmienky, čo do práv a povinností účastníkov záväzkového vzťahu. V tejto súvislosti skúmal prijateľnosť podmienok z hľadiska výšky úroku z úveru vo vzťahu k poskytnutému úveru 37 494 Sk a vo vzťahu ku konečnej výške úveru 54 432 Sk. Porovnával priemerné úrokové miery bánk v čase uzavretia zmluvy a zistil, že v danom období bola priemerná úroková sadzba bánk pre spotrebiteľské úvery - pre domácnosti 13,83 %. Z vykonaného dokazovania mu vyplynulo, že právny predchodca žalobcu dohodol úrok 1,89 % mesačne, tzn. 22,68 % ročne, pričom konečná výška úveru zjavne zahŕňala aj iné poplatky a náklady, keďže predstavovala 29,44 %. Uzavrel, že je nepochybné, že v danom prípade „sa nejednalo“ o žiadne individuálne dojednanie zmluvných podmienok, že v tomto prípade bola medzi účastníkmi konania uzavretá formulárová zmluva, s vopred určenými podrobnými podmienkami a s nemožnosťou ich akejkolvek zmeny, z čoho si spotrebiteľ - žalovaná zrejme vyvodila zámer o nemožnosti ovplyvniť znenie zmluvy, ak chce získať finančné prostriedky formou úveru. Považoval za rozpor s dobrými mravmi, ak sa poskytuje spotrebiteľovi úver, za cenu prevyšujúcu niekoľkonásobne priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovanými bankami, pričom veriteľ využije nedostatočnú informovanosť, neskúsenosť spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy. Tiež považoval za nutné uviesť, že zmluvné podmienky boli spracované vo formulári, ktorý používal žalobca aj vo vzťahu k ďalším spotrebiteľom, že celý formulár bol písaný takým drobným písmom, že len s ťažkosťami sa mohol spotrebiteľ v čase uzatvárania zmluvy náležite oboznámiť s jej obsahom, bez použitia lupy a takto mohla uniknúť pozornosti žalovanej nevýhodná zmluvná podmienka. Po prepočte skutočne uhradených splátok žalovanou (1 271,47 €) dospel k záveru, že po pripočítaní priemerného úroku, ktorý určovali banky v období uzavretia zmluvy, by suma úveru spolu so zmluvným úrokom bola 42 679 Sk, v prepočte na euro 1 416,70 € a, že po odpočítaní sumy zaplatenej žalovanou, bola výška nesplatenej istiny 145,23 €. Zdôraznil, že k uvedenému prepočtu pristúpil napriek tomu, že do konania predložil žalobca Dohodu o splátkach a uznaní záväzku, že z vyjadrenia žalovanej vyplynulo, že uvedenú listinu považovala výlučne za dohodu o splátkach, že pre bežného spotrebiteľa je takáto dohoda obsahujúca v názve uznanie záväzku a súčasne dohodu o splátkach nie celkom zrozumiteľná a bežný spotrebiteľ si z toho zjavne vyvodí, že „sa jedná“ o dohodu o uzavretí splátkového kalendára, že žalovaná akceptovala Dohodu, avšak len do výšky oprávnenej istiny, ktorá je v súlade so zák. a v rozsahu zákonného úroku, o čom svedčí aj jej plnenie po uzavretí Dohody, z toho je možné vyvodit', že uznala záväzok voči žalobcovi, čo do dôvodu, nie však v celej výške. Z toho dôvodu vykonal prepočet, ktorý je v súlade s uvedenými ust. O. z. V rozsahu presahujúcom istinu 145,23 € žalobu zamietol, pretože pôvodne uplatnený nárok vyplynul z neprijateľnej zmluvnej podmienky (vysoký úrok z úveru presahujúci priemerné úroky bánk v danom období) a v tejto časti považoval uplatnený nárok, ktorá činí v tejto časti zmluvu neplatnou. Ako neprijateľnú podmienku hodnotil aj dojednanie o pokute, ktorá však bola textovo upravená len v Obchodných podmienkach pre úver a jej výška v Sadzobníku poplatkov právneho predchodcu žalobcu. V tomto prípade bol toho názoru, že splnenie povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy, bolo zabezpečené viacerými právnymi inštitútmi, a to jednak pokutou a jednak úrokom z omeškania, že takáto forma zabezpečenia zakladá značný nepomer medzi právami a povinnosťami záväzkových strán a javí sa ako obchádzanie § 517 ods.2 O. z. o najvyššej prípustnej výške úrokov z omeškania v občiansko-právnych vzťahoch, že takto uplatňované právo na zaplatenie pokuty popri úroku z omeškania, je duplicitnou sankciou za to isté porušenie platobných povinností, ktoré nemôže požívať právnu ochranu. S poukazom na obsah § 53 ods.4 O. z. považoval za potrebné prijať záver, že uplatnená pokuta v danom prípade sa javí ako neprijateľná podmienka a v tomto rozsahu je zmluva neplatná. Napokon uviedol, že žalovaná sa preukázateľne dostala do omeškania so zaplatením peňažného záväzku v priznanom rozsahu, a z toho dôvodu bolo jej povinnosťou zaplatiť úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1,2 O. z. (jeho znenie citoval). Vzhľadom na vykonaný prepočet správnej výšky úveru, aplikoval tento prepočet aj na výpočet uplatneného kapitalizovaného úroku z omeškania, vychádzal z údajov o vykonaných úhradách predložených žalobcom a podrobne uviedol, ako bol vypočítaný kapitalizovaný úrok vo výške 102,78 €. Za obdobie omeškania od 24.9.2009 do 7.6.2012, priznal úrok podľa § 3 nar.vl.č.586/08 Z. z. (jeho znenie tiež citoval) a v súlade s nim priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9 %, pretože základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky počas celého obdobia omeškania bola 1 %, ktoré bolo zvýšené o 8 percentuálnych bodov. Zhodnotením

vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca sa dôvodne domáhal zaplata 145,23 € a tiež kapitalizovaného úroku z omeškania 102,78 € a ďalšieho úroku z omeškania od 7.6.2012 do zaplata, a v tomto rozsahu uložil žalovanej povinnosť zaplatiť dlžnú sumu. Vo zvyšujúcej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods.2 O. s. p. a uviedol, že v danom prípade mal žalobca úspech vo veci v rozsahu 46 %, neúspech 54 %, konečný úspech v konaní mala žalovaná, avšak len v nepatrnnej výške 8 % a vedľajší účastník bol úspešný tiež len vo výške úspechu žalovanej, pretože jeho námietka premlčania nebola žalovanou akceptovaná, z toho dôvodu nepriznal náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov konania.

Vedľajší účastník podal včas odvolanie proti rozsudku, ktorým bola priznaná žalobcovi suma 145,23 € s prísl. a náhrada trov konania nebola priznaná žiadnemu z účastníkov konania, ani jemu. V odvolaní uviedol, že súd napadnutým rozsudkom priznal žalobcovi uplatňovaný nárok a to aj za situácie, že vzniesol v konaní námietku premlčania uplatneného nároku, že súd konštatuje, že žalovanej doručil jeho vyjadrenie prostredníctvom elektronickej pošty a, že vzhľadom na krátkosť času do termínu pojednávania sa žalovaná vyjadrila len telefonicky s tým, že trvala na svojom písomnom vyjadrení, ktoré bolo doručené elektronicou, námietku premlčania neakceptovala a chcela zaplatiť dlh voči žalobcovi. Považoval za potrebné namietnuť z procesného hľadiska formu telefonického vyjadrenia, ktorú súd prezentuje snáď ako legitímny výsluch žalovanej, že obsah telefonátu nie je možné žiadnym spôsobom objektívne overiť za predpokladu, že telefonát nebol so súhlasom žalovanej nahrávaný a v spise sa nenachádza prepis tohto telefonátu, že žalovaná rozhodne nebola náležitým spôsobom oboznámená s jeho vyjadrením a - podľa jeho názoru - možno mať dôvodné pochybnosti o tom, že porozumela obsahu jeho vyjadrenia a rovnako, že porozumela dôsledkom námietky premlčania, príp., vôbec je možné pochybovať o tom, či rozumie inštitútu premlčania, že súd len jednoducho konštatuje, že telefonicky námietku premlčania neakceptovala a z toho dôvodu na vznesenú námietku neprihliadal, že ide o závažné procesné pochybenie súdu, pri ktorom bola z jeho strany účastníkom odňatá možnosť konať pred súdom, čím je založený dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 237 písm. f) O. s. p. Okrem uvedeného, považoval za potrebné poukázať na § 93 ods.4 O. s. p. (jeho znenie citoval) a tvrdil, že uvedené ust. je potrebné vykladať tak, že aj keď sa v konaní celkom jednoznačne preukáže, že žalovaná porozumela inštitútu premlčania, a skutočnosti, že podal odvolanie v jej prospech a napriek tomu chce plniť, že súd by mal vznesenú námietku premlčania z jeho strany akceptovať, pretože tento procesný úkon je účinný v prospech žalovanej a znamená jej úspech v konaní, pretože premlčanú pohľadávku nie je možné judikovať, že žalovanej, napriek tomu, ak chce platiť, nič nebráni, aby plnila žalobcovi mimo rozhodnutia súdu, pretože v rámci plnenia naturálnej obligácie tak učiniť môže, súd však nemá asistovať pri judikovaní premlčanej pohľadávky za situácie účinne vznesenej námietky premlčania v prospech žalovanej, že obdobne rozhodol Okresný súd v Trenčíne uznesením 27C/185/2011-36 z 22.6.2012, keď neschválil zmier medzi žalobcom a žalovaným v dôsledku námietky premlčania vznesenej vedľajším účastníkom, ktorú vyhodnotil ako úkon účinný v prospech žalovaného spotrebiteľa. K svojmu oprávneniu podať odvolanie v prospech žalovanej, poukázal na uznesenie 20Obdo27/2012 z 27.8.2012 NS SR (z jeho odôvodnenia citoval) a vzhľadom na uvedené navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania za odvolanie 31,54 € [§ 14 ods.3 písm. b) vyhl.č.655/04 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov; ďalej len vyhl.] a režijný paušál 7,63 € (§ 16 ods.3 vyhl.) a 20 % DPH 7,83 €, celkom trovy odvolacieho konania 47 €.

Žalovaná v e-maile z 15.1.2013 (č.l.163) uviedla, že s odvolaním sa vedľajšieho účastníka súhlasí.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu, citujúc znenie § 201 O. s. p., uviedol, že zastáva názor, že vedľajší účastník nie je oprávnený na podanie odvolania, že v predmetnej veci súd vydal 3.10.2012 rozsudok, voči ktorému žalovaná odvolanie nepodala a, že v prípade, ak má vedľajší účastník skutočný záujem na ochrane spotrebiteľov, mal by pomoc poskytovať tým, ktorí o ňu prejavujú záujem, a nie takýmto spôsobom umelo predlžovať konania, čo je v rozpore so zásadou hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania. Mal za to, že vedľajší účastník má podľa § 201 O. s. p. právo podať odvolanie iba v tých prípadoch, kedy z hmotnoprávneho predpisu vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkmi, že vzhľadom na to, že medzi žalovanou a vedľajším účastníkom zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi nimi, odvolanie vedľajšieho účastníka je možné považovať za podané neoprávnenou osobou a, že obdobný právny názor vyjadril aj Krajský súd (ďalej len KS) v Žiline v rozhodnutí 9Co/259/2012, že postavenie vedľajšieho účastníka je odlišné v tom, že aj keď koná vo vlastnom mene, jeho postavenie je čiastočne obmedzené postavením účastníka, že vedľajší účastník môže podať odvolanie, iba ak takéto právo má účastník a, že jeho lehota na odvolanie je limitovaná lehotou na odvolanie účastníka a nemôže podať odvolanie proti vôli účastníka. V tejto súvislosti si dovolil poukázať na rozhodnutie 5Cob/17/2012 KS v Prešove (z jeho odôvodnenia citoval)

a, že obdobný právny názor vyjadril aj KS v Nitre v rozhodnutí 9Co/170/2012 a v rozhodnutí 9Co/177/2012, ako aj KS v Bratislave v rozhodnutí 5Co/288/2012. V tejto súvislosti si dovoľil poukázať aj na uznesenie 6Cdo30/2012 z 28.6.2012 Najvyššieho súdu SR (aj z neho citoval). Zároveň si dovoľil poukázať na Občiansky súdny poriadok Komentár - I. diel, 2.vydanie 2012, autorov Števec, Ficová a kolektív, vydavateľstvo C. H. Beck, str.330 (aj z neho citoval) a v zmysle uvedeného mal za to, že vedľajší účastník v zásade nemá právo na podanie odvolania a § 201 O. s. p. poskytuje len výnimku z uvedenej zásady. K Dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uviedol, že má za to, že predmetná Dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zák. vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť, čo má za následok predpoklad, že záväzok trval aj v čase uznania, zároveň žalovaná potvrdila vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených a v tejto súvislosti poukázal na čl. 3 Dohody a na to, čo je v nej jednoznačne, zrozumiteľné a jasne uvedené. V súvislosti s tvrdením vedľajšieho účastníka, že Dohodu je nutné považovať za dodatok k predbežne formulovanej spotrebiteľskej zmluve, z ktorej odvodzuje svoj nárok, si dovoľil poukázať na skutočnosť, že predmetná Dohoda nepredstavuje dodatok k pôvodnej zmluve, ktorým by sa zmluva dopĺňala alebo menila, ale ide len o zmenu v obsahu záväzku dohodou zmluvných strán, ktorá spočíva v tom, že žalovanej je umožnené splácať záväzok v splátkach, dochádza teda k zmene v spôsobe plnenia záväzku. V nadväznosti na uvedené zdôraznil, že dohoda o zmene v obsahu záväzku je zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi ním, ako veriteľom, a žalovanou, ako dlžníkom, pričom on ako postupník tu nemá postavenie dodávateľa v zmysle spotrebiteľskej úpravy, z uvedeného potom vyplýva, že ust. Dohody o tom, že žalovaná uznáva svoj záväzok, nemohlo byť jej vnútené ako neprijateľná podmienka v spotrebiteľskej zmluve a na Dohodu sa nevzťahujú ust. o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, že tým, že žalovaná podpísala Dohodu, prejavila svoju vôľu záväzok splniť, čo je zároveň v jej záujme, pretože po jeho splatení, nebude figurovať v databázach neplatičov, čím sa môže v budúcnosti zlepšiť jej postavenie pri žiadosti o úver, vedľajší účastník však svojim účelovým postupom, ktorého cieľom je vstupovanie do konaní žalobcu, a za každú cenu dosiahnuť úspech v spore, a najmä priznanie neúčelne vynaložených trov právneho zast., znemožňuje žalovanej, aj napriek jej vôli a snahe, uhradiť svoj existujúci záväzok voči nemu a, že vzhľadom na uvedené skutočnosti, nemožno mať pochybnosti o platnosti uznania predmetného záväzku žalovanou alebo o jeho súlade s dobrými mravmi, a preto sa v žiadnom bode nestotožňuje s názorom vedľajšieho účastníka. Zastával názor, že žalovaná po tom, čo sa oboznámila s obsahom Dohody, svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznala a vyjadrila svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky, že nebola k podpisu Dohody žiadnym spôsobom donútená, tak, ako uvádza vedľajší účastník, pričom uzatvorením predmetnej Dohody taktiež nedochádza k zhoršeniu jej postavenia ako spotrebiteľa, tak ako tvrdí vedľajší účastník, ale práve naopak, poskytol jej možnosť plniť už existujúci splatný záväzok, s plnením ktorého sa dostala do omeškania, v splátkach, že vedľajší účastník žiadnym spôsobom nepreukázal, že neprijateľným spôsobom podsunul na podpis formulár o uznaní premlčaného záväzku, ani jeho úmysel tak urobiť, za účelom dosiahnuť úspešné vymoženie premlčanej pohľadávky, preto tvrdenia vedľajšieho účastníka, že Dohoda je v rozpore s dobrými mravmi a ide o nekalú obchodnú praktiku, považoval za účelové a nepodložené. Dovoľil si poukázať na Rozsudok súdneho dvora (prvá komora) z 15.3.2012 vo veci C-453/10 a na návrhy generálnej advokátky V. Trstenjak, ktoré súd prevzal do rozsudku (citoval, čo generálna advokátka vo svojich návrhoch, o. i., uviedla), že na základe uvedeného je zrejme, že by ochrana spotrebiteľa stále mala byť len výnimkou zo všeobecnej zásady zmluvnej slobody a ako výnimka by sa mala vykladať reštriktívne a na odstránenie každej jednotlivéj nekalej klauzuly by mali existovať vážne dôvody. Zastával názor, že Dohodu nemožno považovať za Dodatok k predbežne formulovanej štandardnej zmluve, teda spotrebiteľskej zmluve, od ktorej odvodzuje svoj nárok, ale ide len o zmenu v obsahu záväzku dohodou zmluvných strán, že v danom vzťahu nevystupuje ako dodávateľ, a preto na predmetnú Dohodu nemožno aplikovať ust. zamerané na ochranu spotrebiteľa, ktoré uvádza vo svojom stanovisku vedľajší účastník. K otázke priznania náhrady trov právneho zast. vedľajšieho účastníka (citujúc znenie § 142 ods.1 O. s. p.) zastával názor, že cieľom Združenia je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zák. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods.5 zák.č.250/07 Z. z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods.2 O. s. p.), že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, že ochrana práv žalovanej ako spotrebiteľa je dostatočne zabezpečená súdom, jeho právnym posúdením veci v zmysle účinnej zákonnej úpravy a následným spravodlivým rozhodnutím vo veci, pričom konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zast. dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, k zneužitiu zákonnej ochrany spotrebiteľa, účelu a zmyslu inštitútu náhrady trov právneho zastúpenia. Dovoľil si poukázať na rozhodnutie KS v Banskej Bystrici 17Co/91/2012 (z

jeho odôvodnenia citoval) a na to, že obdobný právny názor vyjadril aj OS Bratislava I v rozhodnutí 7C/77/2011 (aj z neho citoval). Na základe uvedeného navrhol podané odvolanie v zmysle § 218 ods.1 písm. b) O. s. p. odmietnuť a zároveň si uplatnil trovy právneho zast. v odvolacom konaní 47,22 € s DPH, pozostávajúce z 1 úkonu právnej služby 37,85 s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu 9,37 € s DPH.

Rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti nebol odvolaním napadnutý (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), nadobudol právoplatnosť, preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že nie sú podmienky na potvrdenie rozsudku (§ 219), ani na jeho zmenu (§ 220), lebo súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, preto rozsudok podľa § 221 ods.1 písm. h),ods.2 O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa (ďalej len súd) na ďalšie konanie.

Podľa § 93 ods.2 O. s. p. ako vedľajší účastník sa môže popri žalobcovi alebo žalovanom zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Čl. I bod 52. zák.č.384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č.99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa, s účinnosťou od 15.10.2008, v § 93 O. s. p. za odsek 1 vložil nový odsek 2, ktorý znie: „Ako vedľajší účastník sa môže popri žalobcovi alebo žalovanom zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu“.

V poznámke 10a k tomuto ust. sa odkazuje napr. aj na zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č.372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. S účinnosťou od 15.10.2008 sa tak zaviedla druhá skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastník v konaní, pričom v tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastníctva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma, legitímáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zák., keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba a to je aj prípad sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zák.č.205/07 Z. z. V prejednávanej veci vedľajší účastník do konania vstúpil z vlastného podnetu, a to písomným oznámením o svojom vstupe.

Podľa § 93 ods.4 O. s. p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda má v zásade právo podať odvolanie. Táto procesná legitímácia na podanie odvolania je však obmedzená účastníkom, na strane ktorého vystupuje. Oprávnenie podať odvolanie patrí vedľajšiemu účastníkovi iba vtedy, ak toto oprávnenie má aj účastník, na stranu ktorého sa pripojil. V prípade, že tento účastník nemá procesnú legitímáciu na podanie odvolania, nemôže ju mať ani vedľajší účastník, v opačnom prípade by sa mu priznalo viac procesných práv, než má účastník, na ktorého strane vystupuje. Vedľajší účastník môže podať odvolanie aj vtedy, ak odvolanie podal účastník. Ak podá odvolanie iba vedľajší účastník, môže ho podať len v tom prípade, ak hlavný účastník s takýmto úkonom vyjadrí súhlas. V prípade, že účastník odmietne dať súhlas k odvolaniu vedľajšieho účastníka, je odvolanie vedľajšieho účastníka bez tohto súhlasu právne neúčinné.

So zreteľom na to, že žalovaná v e-maile z 15.1.2013 (č.l.163) vyslovila súhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka, je odvolanie vedľajšieho účastníka, ktorý vystupuje na strane žalovanej právne účinné.

Vedľajší účastník v odvolaní, o. i. namieta, že súd nezohľadnil jeho námietku premlčania uplatneného nároku, a že podanie žalovanej, urobené telefonicky, nesprávne posúdil ako kvalifikovaný procesný úkon, hoci vo svojej podstate nespĺňa náležitosti riadneho úkonu účastníka podľa § 41 O. s. p.

Podľa § 41 ods.1 O. s. p. účastníci môžu robiť svoje úkony akoukoľvek formou, pokiaľ zákon pre niektoré úkony nepredpisuje určitú formu.

Podľa ods.2 cit. ust. každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený. Podľa ods.3 cit. ust. hmotnoprávny úkon účastníka urobený voči súdu je účinný aj voči ostatným účastníkom, avšak len od okamihu, keď sa o ňom v konaní dozvedeli.

Podľa § 42 ods. ods.1 O. s. p. podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým

podpisom, doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania). Keď je rozhodnutie súdu, tak po skutkovej, ako aj právnej stránke nesprávne, pričom použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu, v takom prípade je odvolací súd nútený konštatovať, že súd nepoužil správny právny predpis a ak súčasne súd nezistil náležite skutkový stav, odvolací súd je nútený také rozhodnutie iba zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Pokiaľ ide o priznanie uplatneného nároku, čo do zaplatenia 145,23 € istiny s prísl., súd opomenul prejednávajúcu vec posúdiť aj z hľadiska vedľajším účastníkom vznesenej námietky premlčania podľa § 101 O. z. a n., na ktorú nevzal zreteľ a nezaoberal sa ňou po skutkovej, ani právnej stránke s odôvodnením, že žalovaná námietku premlčania neakceptovala, že chcela zaplatiť dlh voči žalobcovi titulom vyčerpaného úveru, avšak vo výške, ktorý je v súlade so zák.

Telefonické vyjadrenie žalovanej nespĺňa zákonnú formu vyžadovanú cit. ust. O. s. p. a dôvod jeho akceptovania súdom - krátkosť času do termínu pojednávania - tiež nemá oporu v O. s. p., o to viac, že šlo o tak závažné zistenie jej stanoviska, a síce, či sa stotožňuje alebo s námietkou premlčania, vznesenou vedľajším účastníkom, vystupujúcim na jej strane.

Tým, že súd zistený skutkový stav nepodradil aj pod príslušné ust. O. z. (§ 101 a n.), upravujúce premlčanie, vec nesprávne právne posúdil, resp. nepoužil správne ust. právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci, lebo od žalovanej nezabezpečil kvalifikované vyjadrenie k námietke premlčania, vznesenej vedľajším účastníkom a nezistil, či jeho úkony odporujú jej úkonom (ako účastníčky, ktorú v konaní podporuje) a neposúdil ich po uvážení všetkých okolností a tak urobil predčasný záver, že žalovaná námietku premlčania, vznesenú vedľajším účastníkom neakceptovala (čo, o. i., z doterajšieho dokazovania ani nevyplývalo, nakoľko v spise nie je žiaden záznam o jej „telefonickom“ vyjadrení).

Je tiež potrebné vziať zreteľ na to, že súdna prax sa zjednotila v tom, že uznaním dlhu, urobeným vo forme podľa § 558 O. z., sa zakladá vyvrátiteľná právna domnienka (predpokladá sa), že dlh v čase uznania trval a na to, aby uznanie dlhu malo tieto účinky, je potrebné, aby dlžník písomne uznal, že zaplatí svoj dlh, určený čo do dôvodu aj výšky, že uznanie dlhu je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi a zabezpečuje uznaný záväzok tým, že v dôsledku ním založenej právnej domnienky zvyhodňuje postavenie veriteľa. Uznaný dlh môže byť aj dlh premlčaný, avšak takéto uznanie zakladá právnu domnienku existenciu dlhu v čase jeho uznania len vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o jeho premlčaní a ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový alebo právny (napr. že nepoznal ust. o premlčaní), nemá jeho uznanie uvedené právne účinky. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Ak však uznávajúci nevedel o premlčaní dlhu, výkladom a contrario možno dospieť k záveru, že uznanie dlhu uvedený právny následok nemá a nezáleží na tom, či dlžník o premlčaní nevedel z dôvodu neznalosti právnej úpravy premlčania alebo z iných dôvodov (skutkových).

Povinnosťou súdu bude preto posúdiť nárok žalobcu aj z hľadiska vedľajším účastníkom vznesenej námietky premlčania podľa § 101 O. z. a n., po zabezpečení stanoviska žalovanej k tejto námietke (nie však telefonicky), vec - v intenciách vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu (§ 226 O. s. p.) - opätovne posúdiť, o ňom rozhodnúť a vyrovnať sa aj so všetkými skutočnosťami uvedenými účastníkmi konania počas celého doterajšieho konania, vrátane odvolania a vyjadrenia k nemu.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods.3 O. s. p.).

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.